

Scrisoare pastorală la Sfintele Paști 2002

Prea Cucernice Părinte, iubiti credinciosi,

Hristos a înviat!

Iată-ne ajunși încă odată la luminoasa zi a Învierii. Prilej de mare bucurie pentru tot poporul cel drept credincios de pretutindeni. Prilej de adâncire a Tainei morții și Învierii Domnului. Prilej de popas în vâltoarea vieții de pe aceste meleaguri ale Europei, pentru a medita asupra măreției acestui "praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor".

CE ÎNSEAMNĂ pentru noi ASTĂZI praznicul Pastilor, așa cum Tradiția noastră străbună ni l-a lăsat din generație în generație, ca pe un odor de mult pret, spre a fi păstrat cu sfințenie? Pentru a nu uita să transmitem copiilor nostri nu doar tradițiile cele exterioare legate de această Sărbătoare a sărbătorilor, ci să-i învățăm prin viața noastră esențialul : că suntem oameni ai Învierii.

Ceea ce putem constata de la bun început este că toți ne pregătim cu sîrguință pentru a prăznuii, cu toate cele după obicei, Praznicul Învierii Domnului. Facem eforturi și suntem dispuși la jertfe materiale importante, ca de pe masa noastră să nu lipsească nimic din bunătățile obisnuite. Inimile noastre sunt dispuse a ierta și a uita răul, pentru slava praznicului și cu toții suntem dispuși a petrece Săptămâna Mare în ajun și rugăciune. În perioada de post care a trecut poate fiecare dintre noi a căutat să curățească și "vasul cel dinlăuntru", prin Sfânta Spovedanie și prin primirea cu vrednicie a Sfintei Împărtășanii. Să se libereze măcar cu gândul, o clipă, din chinga celor materiale care, poate pe mulți i-a mînat pe meleaguri străine. Acestea toate și alte bune rânduiri din străbuni, ne pregătesc sufletește și trupește pentru a întâmpina cum se cuvine Praznicul de astăzi. Pentru a putea, fără grija la cele pămîntesti, să ne bucurăm că Hristos a înviat.

Pentru a pătrunde mai adânc în însuși miezul a ceea ce dumnezeieștii Părinți ai Bisericii au asezat ca Tradiție sau Predanie (gr. *paradosis* - ceea ce se transmite, se dă mai departe), trebuie să ne reamintim că astăzi prăznuim Învieria Celui ce ne grăiește mai mult ca oricînd acum : "*Căutați mai întîi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă*" (Mt.6,33). Adăugînd "*Împăratia Mea nu este din lumea aceasta*" (In.18,36). "*Dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea*" (In.16,33).

Prăznuim Învieria Celui ce prin însăși întruparea Lui ne arată că nu disprețuiește cele materiale, ci vine să redea celor pămîntesti un sens care să treacă dincolo de momînt : "*Că din moarte la viață și de pe pămînt la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi...*" (Imnosul Cîntării 1). Astăzi prăznuim Învieria Celui ce vine să transfigureze "*toată viața noastră*", cu toate aspectele ei, după cum ne îndeamnă diaconul la ectenie zicînd : "*pe noi însine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm*". A Celui ce a venit întru ale noastre pentru a ne duce întru ale Lui. Care se împărtășește dintru ale noastre pentru a ne împărtăși dintru ale Lui. Care este "*Mielul lui Dumnezeu ce ridică păcatul lumii*" (cf.In.1,29), "*pentru că lumea viață să aibă și s-o aibă din belșug*" ().

"*Iar în noaptea în care a fost vîndut, ci mai vîrtos Însuși pre Sine S-a dat pentru viața lumii, luînd p_âine în sfintele, preacuratele și fără de prihană mâinile Sale, mulțumind și binecuvîntînd, sfințind și frîngînd, a dat sfintilor Săi ucenici și apostoli zicînd :*

Luati, mîncati, acesta este Trupul Meu, Carele pentru voi se frînge, spre iertarea pacatelor.

Asemena și paharul după cină grîind :

Beti dintru acesta totî, acesta este Sângele meu, al Legămîntului cel Nou, Carele pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor" (Liturgia Sfîntului Ioan Gură de Aur, Canonul euharistic).

"*Aceasta să faceti întru pomenirea Mea. Că ori de câte ori veti mânca pâinea aceasta și veti bea paharul acesta, moartea Mea veti vesti, învierea Mea veti mărturisii*" (Liturgia Sfîntului Vasile cel Mare).

Aceste cuvinte ne dezvăluie felul în care noi ne facem pe deplin părtași Tainei morții și Învierii lui Hristos, precum cîntă canonul praznicului : "*Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat*" (Cîntarea a 3-a). De aceea și Ioan Gura de Aur, ne îndeamnă în cuvîntul său :

"*Gustati din ospătul credinței, împărtășiți-vă totî din bogăția bunătății*" (Cuvînt la Praznicul Învierii).

Iar Însuși Domnul zice : "*Caci Trupul Meu este adevărata mîncare și Sângele Meu adevărata băutură. Cel ce mîncîncă Trupul Meu și bea Sângele Meu petrece întru Mine și Eu întru dînsul*" (In.6,55-56).

Însă tot El ne spune răspicat : "*Amin, amin zic vouă, de nu veti mânca Trupul Fiului Omului și nu veti bea Sângele Lui, nu veti avea viață întru voi*" (In.6,53).

De aceea canonul praznicului ne îndeamnă : "*Veniti să bem băutura nouă*" (Imnos, Cînt. a 3-a). "*Veniti, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al vitei*" (tropar, Cîntarea a 8-a), pentru a prăznuii împreună cu Cel ce a luat asupra-I cele ale omului : păcatul și moartea, deschizîndu-ne calea, prin Înviere, spre împărtășirea din ceea ce este El - **viața cea vesnică**. Astfel *mîncarea și băutura* își regăsesc rostul pe care Dumnezeu l-a asezat dintru început și care vine să încununeze prăznuirea poporului binecredincios.

Astăzi este prilejul cel binecuvîntat de a pune început **nou** și bun vieții noastre, "*curîndu-ne simțirile, ca să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii*" (Cîntarea 1). Astăzi Sfîntul Ioan Gura de Aur celui ce se îndoiește de iertare din partea lui Dumnezeu, îi răspunde : "*nimeni să nu se tînguiească de păcate, căci iertarea din mormînt a răsărit*". Pe cel întîrziat îl încurajează zicîndu-i că Dumnezeu "*primește pe cel din urmă ca și pe cel dintîi, și pe cel din urmă miluiește, și pe cel dintîi, mîngăie...*" Iar pe cel fără de îndrăzneală și neîncrezător îl încredințează că "*și faptele le primește, și gândul îl tine în seamă; și lucrul îl pretuiește, și voiața o laudă*".

Fie ca această Duminică a Învierii să devină începutura tuturor Duminicilor, sfîrșit descurajării și deznădejdiei făcîndu-se, temelie iertării și nădejdiei și curățire de gânduri ucigătoare de frate arătîndu-se.

Fie ca această Sfîntă Zi să se arate sfîrșit al împărăției urii și răutății și început Împărăției Iubirii, adevărata **Trecere** de la cele vechi la cele noi făcîndu-se, întru Hristos Pastele nostru. Pentru ca și noi, iubindu-ne unii pe alții precum El ne-a iubit și ne iubeste (cf.In.15,12), să ne aflăm plinitori ai poruncii Sale celei noi (cf.In.13,34) pecetluite

cu Scumpul Său Sânge, si împreună cu îngerul cel purtător de lumină într-un glas să strigăm :

"Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel Atotputernic" (Cântarea a 4-a).

Hristos a înviat!

+ IOSIF,
Arhiepiscop si Mitropolit

La Praznicul Învierii Domnului,
Paris, 5 mai 2002